

# ข้อบัญญัติตำบล



เรื่อง

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.2559

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง  
อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี



## ประกาศ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง  
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ  
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เห็นเป็นการสมควรยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๔ จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๙ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซงโดยความเห็นชอบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง และนายอำเภอเดชอุดม จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง แล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิกข้อบังคับตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้บริการส่งพนักงานไปเลี้ยงและดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุไม่เกิน ๖ ปี

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบการดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะทางเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิตหรือให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนากระแซง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(1) ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง

(๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่

(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง

(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๑.๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน

เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์ และผลิตภัณฑ์ ได้แก่

(๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

(๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๒.๗) การผลิต การโม้ การบด การปั่น การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์ หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๒.๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ได้แก่

(๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว  
หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภค  
ในครัวเรือน

(๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภค  
ในครัวเรือน

(๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใด ในการผลิตอาหาร จากสัตว์ พืช  
ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั่ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่าย  
อาหาร การร่ำขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๓.๘) การผลิตเบะแซ

(๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งในกิจการห้องเย็น ยกเว้น เพื่อการบริโภค  
ในครัวเรือน

(๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ  
บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว

(๓.๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๓.๑๖) การคั่วกาแฟ

(๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๓.๑๘) การผลิตผงชูรส

(๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิต  
เพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อบริโภค  
ในครัวเรือน

(๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

(๔) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง ได้แก่

(๔.๑) การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๔.๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๔.๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี

- (๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๔.๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
- (๕) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร ได้แก่
- (๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
- (๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
- (๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร
- (๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕.๕) การผลิตยาสูบ
- (๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๕.๘) การผลิตใยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนส่งถ่ายน้ำมันสำปะหลัง
- (๖) กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะ หรือแร่ ได้แก่
- (๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
- (๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)
- (๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีดการอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)
- (๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)
- (๖.๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (๖.๑)
- (๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่
- (๗) กิจกรรมเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ได้แก่
- (๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ยานยนต์
- (๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรือ อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อม หรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๗.๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง
- (๗.๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๘) กิจกรรมเกี่ยวกับไม้ ได้แก่
- (๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๘.๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทา สารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

- (๘.๔) การอบไม้
- (๘.๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
- (๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (๘.๘) การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน ยกเว้นเพื่อการอุปโภคในครัวเรือน
- (๙) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ ได้แก่
- (๙.๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๙.๕) การประกอบกิจการที่พัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๙.๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรู
- (๙.๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๙.๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑)
- (๙.๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๙.๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (๙.๑๑) การประกอบกิจการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
- (๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
- (๙.๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม
- (๙.๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น
- (๙.๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน
- (๙.๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน
- (๑๐) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ ได้แก่
- (๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป
- (๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น



- (๑๐.๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรหม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- (๑๐.๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๘) การย้อม การกัศสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ
- (๑๑) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ได้แก่
  - (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
  - (๑๑.๒) การระเบิด การม่ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร
  - (๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๑.๕) การเจียรไน เพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์เป็นสิ่งของต่าง ๆ
  - (๑๑.๗) การผลิตขอล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
  - (๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
  - (๑๑.๙) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
  - (๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย
  - (๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี ได้แก่
  - (๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
  - (๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
  - (๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
  - (๑๒.๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
  - (๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (๗.๑)
  - (๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๒.๗) การม่ การบดขัณฑ์
  - (๑๒.๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี
  - (๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
  - (๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
  - (๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
  - (๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
  - (๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

(๑๓) กิจการอื่น ๆ

(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๑๓.๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๑๓.๕) การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้

(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๑๓.๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๑๓.๙) การก่อสร้าง

(๑๓.๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๖ สถานประกอบการกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ สถานประกอบการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบการนั้น จะต้องมิได้ตั้งตามที่ตั้งที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานประกอบการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๘ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉิน มีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพ ที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำารระบายน้ำ ระบายน้ำเสียไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก



(๒) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุประสงค์  
ที่มีลักษณะเรียบ ไม่ชัน ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อยู่อาศัย  
ใกล้เคียง

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุประสงค์  
เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัดน้ำเสียให้ถูกต้อง  
ตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียงความสะเทือน  
ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า ควัน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงผู้ประกอบการ  
นั้นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงาน  
ท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๕) ต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับการผลิต

อาหาร

(๗) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๘) ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๖) ซึ่งออกตาม  
ความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และ  
หรือกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ.๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.  
๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

(๙) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่น  
หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าที่ไม่ก่อเหตุ  
รำคาญ และตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๑) ปฏิบัติอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสุขภาพ  
ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอัน  
อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับ  
คุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย  
และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ และประเภท  
มูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้น  
อยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้อง  
ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตราย  
ต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อ  
ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติ ว่าด้วย สถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีกรบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย หกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือ ยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือ สิ่งของ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๗ สถานประกอบการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือ ความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ ใช้อย่างบังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการ ตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมี การควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ (กอ.๑) พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตอื่น ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่น ๆ

ข้อ ๒๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ต้องปฏิบัติตามทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้น ๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไข อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสม

ตามคำแนะนำของสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึมไม่รั่วระบายน้ำ ได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือที่อยู่อาศัย ใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมัน ให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง

ข้อกำหนดดังกล่าว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ

(๘) ต้องมีที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้ลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ที่ขัง และปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่

เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบล นากระแซง

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติการครบถ้วนตามความในข้อ ๒๐ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ.๒

ข้อ ๒๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าว ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการคำตามข้อ ๕ ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่ที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องประกอบกิจการนั้น ๆ ภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต วัน เวลาที่ได้รับอนุญาต  
(๒) ต้องรักษาเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกชนิด ให้อยู่ในสภาพที่สะอาดและปลอดภัย พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

(๓) ต้องรักษาสภาพแวดล้อม สถานที่ประกอบกิจการ ให้สะอาดและปลอดภัยไม่ให้เป็นที่แหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง สัตว์พาหะนำโรคติดต่อ และมีการป้องกันและกำจัดแมลง และสัตว์พาหะนำโรคอื่น ๆ

(๔) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบความปลอดภัยเวลาที่เกิดอัคคีภัยขึ้น มีบันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินที่ถูกต้องตามกฎหมาย

(๕) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิต

(๖) ต้องจัดให้มีระบบการป้องกันการปนเปื้อนสารพิษในผลิตภัณฑ์ที่เป็น “อาหาร”

(๗) กรณีที่ผู้ประกอบกิจการมีความประสงค์จะทำ การเปลี่ยนแปลง แก้ไขหรือเพิ่มเติม สถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๘) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบ สถานที่ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้า ตามกฎหมาย ตั้งแต่ พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เมื่อได้รับแจ้งให้ทราบแล้ว

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบล นากะแซง

ข้อ ๒๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนากะแซงเท่านั้น

ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องทำคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๒ ด้วย

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยื่นคำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

กรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๖ ในการออกใบอนุญาต ตามข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะ ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้



โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ได้ ใบนุญาตตามข้อ ๒๑ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนากระแซง

ข้อ ๒๘ กรณีใบนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบนุญาต และการออกใบแทนใบนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีใบนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบนุญาตนำใบนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๓) การออกใบแทนใบนุญาตให้ใช้แบบ กอ.๒ โดยประทับตราสีแดง ว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๔) ให้ใช้ใบแทนใบนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบนุญาตเดิมนั้น

(๕) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทนใบนุญาต

ข้อ ๒๙ เมื่อผู้รับใบนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

ข้อ ๓๐ หากผู้รับใบนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.๔

ข้อ ๓๑ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้ แบบ กอ.๑

(๒) ใบนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.๓

(๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ ให้ใช้แบบ กอ.๔

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบนุญาตประกอบกิจการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่รับใบนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควรไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบนุญาตอีก

(๒) ต้องคำ พิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำ ความผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตาม ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรง ชีพของประชาชน

ข้อ ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ ตอรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำราชการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การ บริหารส่วนตำบลนาระแซงในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๘ บรรดาใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออก ก่อนวันประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๓๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลนาระแซงเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และ ให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงนาม).....

นายทองคำ ศิริพันธ์

นายกองการบริหารส่วนตำบลนาระแซง